

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Перник, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Ц. Ч. М.
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело №
20231720102079 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89 Б срещу Община Перник за осъждане на ответника да му заплати сума в размер на 1065,68 лева, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба-15.05.2023 г. до окончателното плащане, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско+“, полица № 44022121300*** и образувана щета № 4401131220****.

Ищецът твърди, че на 16.03.2022 г. било настъпило ПТП като застрахован при него лек автомобил „Х“, модел „А.“, с рег. № СВ **** СК по застраховка „Каско +“ и полица 44022121300****, бил увреден. Конкретно сочи, че водачът на процесното МПС движейки по обходния маршрут Р.-К., малко преди влизане в селото К., прЕ.нава през необезопасен и несигнализиран участък от пътното платно с нарушена цялост и пропаднал асфалт. В резултат на така настъпилото ПТП са нанесени вреди като е увреден спойлер предна броня, лайсна в спойлер, предна броня, подкалник преден и др. До ищеца била подадена декларация за щета, заведена под № 4401131220****, като на собственика на увреденото МПС е изплатена сума в размер на 1050,68 лв. и 15 лв. ликвидационни разноски с преводно нареждане от 23.05.2022 г.

Твърди, че пътният участък, в който реализирано ПТП е публична общинска собственост, като ответникът не е изпълнил задължението си да поддържа пътното платно по правилото на чл. 11, ал. 1 ЗОС и чл. 167, ал. 1 ЗДвП.

Намира, че ответникът е отговорен по правилотона чл. 49 ЗЗД, след като не е изпълнил задължението си да поддържа пътното платно, за което носи отговорност – чл. 19, ал. 1, т. 2 ЗПътищата.

Твърди, че с изпратена регресна покана е поканил ответника да заплати сумата от 1065,68 лева, като Общината била отказала да заплати сумата.

С оглед на изложеното моли съда да осъди ответника да му заплати сума в размер на 1065,68 лева, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до

окончателното плащане, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско+“ полица № 44022121300**** като регресно вземане по образувана щета № 4401131220****. Претендира разноски.

Ответникът депозира отговор в срок. Оспорва участъкът, в който е настъпило ПТП се стопанисва от него, като сочи, че това е Областно пътно управление – Перник, поради което е ненадлежен ответник. Позовава се на чл. 19 от ЗП и на чл. 3 от Наредба № РД-02-20-19 от 12.11.2012 г. за поддържане и текущ ремонт на пътища.

По същество оспорва предявения иск с твърдението, че не е доказано бездействие от негова страна, че описаните в исковата молба щети не са настъпили и не са резултат от посоченото ПТП. Оспорва размера на претендираните щети като завишен, тъй като следвало да бъдат определени по метода на средните пазарни цени.

Твърди, че водачът не е подложен на проба за алкохол, че същият се е движил с несъобразена скорост, самоувредил се поради което ищецът не е следвало да заплаща застрахователно обезщетение, тъй като не била възникнала регресната отговорност по чл. 213 КЗ.

Оспорва представените от ищеца писмени доказателства.

С оглед на изложеното моли съда да отхвърли предявените искове.

В съдебно заседание страните се представляват като поддържат изложените тези.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ. В тежест на ищеца е да установи пълно и главно наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и него; настъпване на застрахователно събитие и неговия размер; заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; предпоставките по чл. 49 ЗЗД. Когато вредоносните последици настъпват от действие или бездействие на лице, на когото е възложено да извършва определена работа, то правният субект, който е възложил тази работа, следва да носи уредената в чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД гаранционно-обезпечителна отговорност за виновното деяние (действие или бездействие) на лицата, на които е възложил да упражняват надзора и поддръжка на общинските пътища. Когато при изпълнение на така възложената работа е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно чл. 49 ЗЗД. В този смисъл са задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от Постановление № 4/1975 г. на Пленума на ВС и т. 2 от Постановление № 17/1963 г. на Пленума на ВС.

По делото не се спори като същите правнорелевантните обстоятелства се установяват и от приетите по делото писмени доказателства, че между ищеца и „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД е сключен договор за застраховка „Каско +“ и полица 44022121300**** с валидност от 30.03.2021 г. до 29.03.2022 г., по който е образувана щета № 4401131220****/17.03.2022 г. По тази щета от ищеца е заплатена сума в размер на **1050,68 лева** на сервиза извършил ремонта на процесното МПС „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД, с платежно нареждане от 23.05.2022 г. по неговата банкова сметка, като на същата дата е била заверена тази банкова сметка с този титуляр със сума в размер на 1050,68 лв. с основание щета № 4401131220**** опис 213-20220 Същите обстоятелства се установяват от приетата и неоспорена от страните ССЕ, която съдът изцяло кредитира. Застрахователното дружество е изпратило регресна покана до Община Перник на 12.08.2022 г., като последната е уведомила с писмо от 18.08.2022 г., че няма да заплати претендираната сума.

Спорни са останалите елементи от фактическия състав на предявения иск. В тази връзка по делото са събрани доказателства чрез разпит на свидетел – Р. Г. Н. водач на лекия автомобил. В показанията си тя сочи, че през 2021 г., когато бил затворен централният път, който минавал през с. Р. и бил по-широк, с по-широки ленти, той тъкмо се отворил и след това имало свлачище и го били затворили, и правили ремонт на ремонта и целият трафик

минавал през обходния път, който отивал за с. С. и тъй като целият поток, поради затворения централен път, минавал през този път, който бил по-тесен, по-малък път, поради интензивния трафик той бил станал целият в дупки и никой не се интересувал да го поправи. Д. Х. имал интензивно строителство и с. К. също, защото там кипял живот и там минавали и извън габаритни камиони. Пътят бил в окаяно състояние, тесен бил пътят, и управлявайки процесния автомобил свидетелката била попаднала в една голяма дупка която не можала да избегне, тъй като в другото платно имало кола и за да заобиколи дупката, което било и забранено, защото имало само непресечена лента, което забранявало да се прЕ.нава от едно платно в друго, била попаднала в тази дупка, като била минавала и друга кола, и така свидетелката си била счупила колата, и затова била завела щета в застрахователното дружество. През 2021 г., процесният път бил дупка, до дупка, сега малко го били поправили, съвсем малко миналата година го били закрепили, но отново пътя бил в окаяно състояние, той имал наклон, после имал дупка, после пак наклон и било много трудно да си запазиш автомобила здрав, минавайки от там. Дупката била от средата на платното до края, половината й гума отишла в нея и нататък някакви други хора били сложили малко чакъл и т.н. за да не е по-голям процепа, нямало асфалт, защото асфалта се бил изтрил, пропадал някакъв строителен материал, половината платно било с асфалт, а другата без. Нямало знак. На този път нямало никакви пътни знаци, или сигнали за нещо, като продължавало да няма маркировки. Свидетелката се била движила в посока с. К., тъй като се била прибирала в къщи. На обходния път който се завивало за с. К., като се влезело имало едно леко нагорно и нанагорнището било дупката. Дупката била като издълбана, и свидетелката трябвало да даде повече газ за да може да излезе, тъй като гумата била попаднала в тази дупка и уврежданията били отдолу на автомобила до дясната гума и бронята имало пукнатини по долната част и тази която била странична.

Съдът кредитира показанията на разпитаната по делото свидетелка Н. като еднопосочни и безпротиворечиви и кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал.

Ответникът е оспорил пътят, където е осъществено ПТП да е общински. В тази връзка по делото е представено писмо с рег. № 13893/30.06.2023 г. от Агенция Пътна Инфраструктура Областно Пътно Управление-Перник, с което заявяват, че „обходен маршрут Р.-К.“ преди влизането в с. К. е общински път стопанисван от Община Перник.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗП - пътищата са републикански и местни, като местните са общински и частни – ал. 3 от същата разпоредба. Съгласно ал. 6 промяната на републикански пътища в общински се утвърждава от Министерския съвет след съгласие на общинските съвети на съответните общини. След служебно извършена от съда справка се установи, че път PER 3093 обходен маршрут Р.-К.“ преди влизането в с. К. не е включен Списъка на републиканските пътища на Република България, съответно е общински (няма твърдения и данни да е частен). Също така този път изпълнява условията по чл. 3, ал. 1 и 2 ППЗП, както и чл. 7, ал. 3 и 4 от Наредба № 7 за управление на общинските пътища на територията на Община Перник. Не се установи, а и не се твърди от ответника да е променено предназначението на този път, поради което съдът приема, че именно Община Перник стопанисва участъка от общинската пътна мрежа, където е настъпило ПТП, поради което е процесуално легитимиран ответник по предявените искове.

По делото са били изготвени две САТЕ, като втората САТЕ е била повторна тройна САТЕ, изготвена от трима вещи лица специалисти.

Съдът не кредитира първата изготвена по делото САТЕ, тъй като същата е недостатъчно обоснована и вещото лице не успя да се аргументира въз основа на какви експертни познания и изследвания е стигнал до извода, че процесните повреди на лекия автомобил не са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Същото е извършило оглед на пътя и не конкретизирало мястото на настъпилото ПТП и не е изследвало данните за състоянието на пътя и на знаковото стопанство към момента на настъпване на ПТП. Неговите изводи в по-голямата им част се оборват от приетата, неоспорена от страните и кредитирана от съда повторна тройна САТЕ изготвена.оник“, с

рег. № СВ ****СК, с изключение на подкалник преден лъв се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 16.03.2022 г. ПТП на обходен път от с. Р. към с. К., Община Перник. Стойността необходима за възстановяване на лекия автомобил „Х. Й.“, с рег. № СВ ****СК изчислена на базата на пазарните цени към датата на ПТП е 921,21 лв.

Съдът кредитира изцяло като обективна, обоснована и дадена от трима вещи лица специалисти притежаващи съответните специални знания изготвената по делото и неоспорена от страните повторна тройна САТЕ. Вещите лица са достигнали до извод, че ПТП и конкретните щети могат да са настъпили по начина, посочен от свидетеля, управлявал автомобила. Дадена е оценка на щетите с оглед стойността необходима за възстановяване на лекия автомобил „Х. Й.“, с рег. № СВ**** СК изчислена на базата на пазарните цени към датата на ПТП в размер на 921,21 лв.

С оглед тази стойност в хода на съдебното дирене ищецът е изменил размера на предявения иск от 1065,68 лв. на 921,21 лв. по реда на чл. 214 ГПК.

Ето защо при тези установени по делото факти и приложимо право съдът намира предявеният иск за основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен изцяло. Това е така защото правнорелевантните обстоятелства по делото се установяват безспорно, че ПТП е настъпило на път, управляван от ответника. Управлението на пътищата включва редица дейности, включително организиране и осъществяване защитата на пътищата, на пътните съоръжения и на принадлежностите на пътя (арг. чл. 19, ал. 2, т. 4 ЗП, вр. § 1, т. 4 ДР на ЗП). Поддържането на общинските пътища, което също е сред правомощията на ответника, представлява дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата (чл. 19, ал. 2, т. 1 ЗП, вр. § 1, т. 14 от ДР на ЗП). В нормата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП също е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок.

Механизмът на настъпване на пътнотранспортното произшествие се установява от съвкупната преценка на показанията на свидетеля, управлявал МПС при реализиране на процесното ПТП и повторната тройна САТЕ. През тези доказателствени източници се установи причинно – следствената връзка, вредата и нейния размер, като ответникът не проведе обратно доказване на презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

Последното от възраженията на ответника е за съпричиняване от страна на водача на МПС. В Решение № 27 от 22.06.2022 г. на ВКС по т. д. № 239/2021 г., I т. о., ТК и цитираното в него решение по т. д. № 44/2012 г. на II т. о. на ВКС, се приема, че принос е налице, когато с поведението си пострадалият обективно способства за настъпване на този резултат или за увеличаване обема на вредоносните последици. Необходимо е приносът да е конкретен и доказан, а не предполагаем, което от своя страна предполага да не е предполагаемо конкретното поведение – действие или бездействие - на пострадалия, както и причинната връзка между същото и вредоносния резултат. В тази насока обаче ответникът, чиято е била доказателствената тежест, не ангажира никакви доказателства.

По разностите:

При този изход от спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати сторените от ищеца разноси. Такива са доказани в размер на 2186,88 лева и следва да му бъдат присъдени.

В светлината на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. с чл. 49 ЗЗД **ОБЩИНА ПЕРНИК,**

ЕИК 000386751 да заплати на ДЗИ „Общо застраховане” ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б сума в размер на **921,21 лева**, съставляваща регресно вземане, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско+” № 44022121300****, по който е образувана щета № 4401131220****, **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-15.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ОБЩИНА ПЕРНИК** да заплати на ДЗИ „Общо застраховане” ЕАД, сумата от **2186,88 лева** – разноси пред Районен съд Перник в настоящото производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението ДА СЕ ВРЪЧИ на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____